EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Opinió | | Actualitzat el 07/10/2020 a les 13:23

?Ni oblit ni perdó

Divendres 29 de setembre de 2017. 17 hores. Les escoles catalanes, enlloc de buidar-se, es comencen a omplir de famílies, nens, avis, veïns, soroll, nervis, esperances i llibertat.

Així començava el cap de setmana que va canviar el país. Copsar l'ambient era un espectacle. Nens jugant mentre els familiars preparaven el sopar; adolescents afinant la guitarra; persones més grans (tota una vida lluitant sense defallir) portaven menjar o el que fos necessari; alguns, coordinant-se per poder fer torns? Semblava impossible, però grans desconeguts compartien el necessari per a passar dues nits plegats.

L'endemà, els nervis augmentaven. Els Mossos d'Esquadra passaven per tot arreu i eren rebuts per un grup cada cop més cohesionat. Les activitats a les escoles no paraven i es començaven a forjar grans relacions. A Manresa la vida continuava. Una altra edició de la Shopping Night provocava que el centre de la ciutat mostrés la seva vitalitat fins a les 12 tocades.

Matinada de l'1 d'octubre. Cotxes circulaven amb tresors amagats amb la companyia de joves em-briagats per la febre del dissabte nit. Vianants silenciosos caminaven sense saber ben bé cap a on. Tothom mirava de passar desapercebut. Cotxes entrant en pàrquings intercanviaven regals. La nit més màgica de l'any es va avançar?

5 del matí. Entrades dels col·legis electorals plenes. A la FUB, ja s'hi veia un gran nombre de persones. A dins, alguns ja havien entrat i començaven a organitzar-se. A fora, mans aixecades de voluntaris amb ganes de col·laborar. I el company arribava amb el fogonet, la xocolata i la llet. Al cap d'una estona, la temperatura pujava tot i que el sol estava mandrós.

A les 8:00 informaven del cens universal. Podem votar on voldrem? Què haurem de fer? Dubtes, preguntes? A les 9:00, amb més ganes que mai, les portes obrien i els primers votants volien respondre a una simple pregunta, però?

Primeres imatges de sang? robots sense cervell drogats d'odi esbotzaven portes de pavellons i escoles i rebentaven caps de persones. Espanya ens deia adeu i nosaltres ens preparàvem per aguantar. La capital del Bages, havia de seguir l'exemple de fortalesa i dignitat de tants pobles veïns. Llàgrimes. Nervis. Compromís?

El dia 1 d'octubre de 2017, el país es va fer gran i el poble va començar a assaborir la llibertat. Tot i el present, no s'ha escrit el final. Venim d'aquella victòria. Ningú ens ho farà oblidar ni perdonar. Seguirem buscant la llibertat.